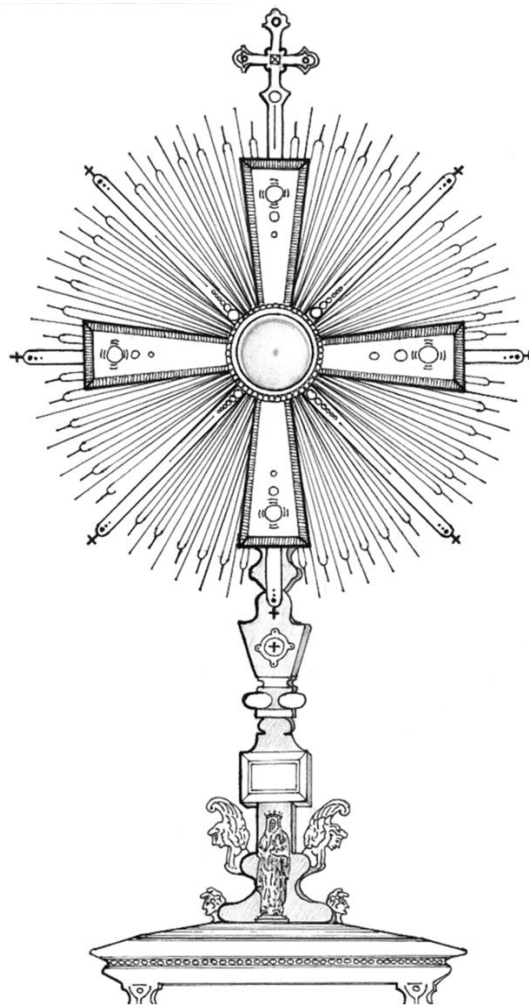

**‘EERHERSTEL VOOR HET LEED
DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’**

ENGAGEMENT

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

Paus Paulus VI heeft op 14 oktober 1966 het decreet van de Congregatie van de Geloofsleer (A.A.S. 58/16) goedgekeurd. Daarin wordt toegelaten om teksten te publiceren die betrekking hebben op verschijningen, nieuwe openbaringen, voorzeggingen of wonderen, ook wanneer zij het Imprimatur van de kerkelijke autoriteiten niet dragen.

De uitgever van deze bundel boodschappen, die een begenadigde ziel in deze tijd mocht en mag ontvangen, wil helemaal niet vooruitlopen op het oordeel van de Kerk aangaande de authenticiteit van deze boodschappen. Ook niet als de uitdrukking 'De Heer zegt' of 'Onze-Lieve-Vrouw zegt' wordt gebruikt.

De uitgever van deze bundel wil slechts deze boodschappen in opdracht bekend maken en onderwerpt zich bij voorbaat aan het oordeel van de Kerk.

ENGAGEMENT

1 Altijd opnieuw willen wij de Heer Jezus en Zijn lieve Moeder Maria danken voor al deze boodschappen, die nog verder gaan ... ook al zijn de belangrijkste gegeven in het jaar 2003. Want deze eerste boodschappen zijn bedoeld voor de priesters. Zoals de Heer Jezus Zelf zegt: 'Het zijn richtlijnen van hoe priesters waardig moeten zijn tegenover Mij, van hoe zij waardig moeten consacreren, van hoe zij de sacramenten op waardige wijze moeten toedienen' (29/04/2003).

Vanaf de tweede helft van 2003 wil de Eucharistische Heer met Zijn boodschappen offerzielen rondom Zich verzamelen om Hem te troosten in Zijn eenzaamheid. Dit moet uiteindelijk leiden tot een keten van aanbidding, die het kwaad aan banden kan leggen.
'... Dit zou moeten gebeuren!
Een voortdurende aanbidding over de hele wereld,
die de stroom van het bederf die nu in volle opgang is tot stilstand kan brengen.
Een keten van aanbidding, waar het kwade niet tegen opgewassen is!' ...
(14/06/2003).

Vanaf de tweede helft van 2005 wil de Heer dat Zijn boodschappen schriftelijk verspreid worden om in een nog ruimere kring offerzielen te zoeken. Want zoals de Heer Jezus zegt: 'Alléén door gebed, offer, boete en eerherstel kan deze wereld gered worden' (17/06/2005).

Tot allen die deze boodschappen lezen richt de Heer dan ook deze smeekbede:
'... Ik vraag u dit alles - Mijn kind! - vanaf Mijn Kruis.
Mijn pijnen zijn ondraaglijk!
Maar uw troost, uw woorden van liefde geven Mij de kracht dit lijden te dragen.

Mogen vele zielen Mij helpen in dit afschuwelijk lijden dat nooit ophoudt omwille van de verrotting die Ik zie in zo vele harten.
Zelfs van diegenen die Mij het meest toegewijd zijn!' (17/06/2005).

2 Onze plaats en taak als offerziel in de Kerk van deze tijd kunnen wij herkennen in de situatie van de boetvaardige zondares, die de voeten van de Heer Jezus verfrist in het huis van Simon de Farizeeër (Lc. 7, 36-50).

2.1 Jezus is uitgenodigd door Simon de Farizeeër om bij hem te eten. Maar de gastheer Simon geeft zijn gast Jezus niet de nodige eer. Jezus zegt er aanvankelijk niets over. Hij ondergaat al deze vernederingen, die Hij later op het gepaste moment uitspreekt. 'Ik kwam uw huis binnen, gij hebt niet eens water over Mijn voeten gegoten, ... Gij hebt Mij niet eens een kus gegeven, ... Gij hebt Mijn hoofd niet met olie gezalfd' ... (Lc. 7, 44-46).

Wat Simon de Farizeeër niet wil doen, doet een vrouw wier naam niet vermeld wordt in dit Evangelie en die niet veel betekent in zijn ogen.

'Zij ... ging schreiend achter Hem, bij Zijn voeten, staan. Haar tranen maakten Zijn voeten nat, die ze met haar hoofdhaar afdroogde. Zij kuste ze keer op keer en zalfde ze met de balsem' (Lc. 7, 38).

Tegenover Simon neemt Jezus het op voor deze wenende vrouw 'die in de stad als een zondares bekend stond' (Lc. 7, 37). Hij looft haar om haar mateloze liefde, die zelfs het misprijzen van de gastheer Simon trotseert om Jezus te verfrissen en te vertroosten midden alle vernederingen die Hij moet ondergaan. 'Daarom zeg Ik u: haar zonden zijn haar vergeven, al waren ze vele, want zij heeft veel liefde betoond' (Lc. 7, 47).

Met deze woorden toont de Heer Jezus dat Hij de ware bedoelingen van die vrouw kent. Hij ziet dat haar tranen 'tranen van berouw' zijn over haar vele zonden. Jezus weet dat het verfrissen van Zijn voeten haar manier is om haar dankbaarheid te tonen tegenover de Zoon van God, van Wie zij gelooft dat Hij zelfs haar zonden wil vergeven. Daarom zijn Jezus' woorden voor deze vrouw woorden van vergeving en vrede. 'Daarop sprak Hij tot haar: 'Uw zonden zijn vergeven. ... Uw geloof heeft u gered: ga in vrede' (Lc. 7, 48-50).

2.2 Wij leven in een tijd waar de Heer Jezus door velen in de Kerk niet de nodige eer krijgt de Zoon van God waardig.

Zij gedragen zich als Simon de Farizeeër. Zij organiseren vieringen omwille van de Heer, maar hebben geen aandacht voor Hem en spreken niet of nauwelijks over Hem. Zij behoren tot de grote groep die de Heer Jezus als volgt beschrijft: 'En een groep die zeggen diep gelovig te zijn, maar die volledig de wereld achterna gaan en die alles willen veranderen, alles willen vernieuwen, die er een echte show van maken én waar Ík meestal aan de kant word gezet' (17/04/2004).

Velen zijn hen gevolgd. Zij hebben alles wat zij geleerd hebben aan eerbied tegenover de Eucharistische Heer overboord gegooid. Terecht zegt de Heer: 'Velen hebben eerbied geleerd, maar zijn nu bang het te tonen tegenover anderen, bang om uitgelachen te worden, vernederd te worden, terwijl men daardoor niets anders doet dan Mij vernederen' (13/11/2004).

Zoals de boetvaardige zondares voelen offerzielen zich geroepen om in de Kerk de Heer Jezus als de Zoon van God de eer te brengen die Hij niet of te weinig krijgt én veel van Hem te houden.

Zoals de boetvaardige zondares in het Evangelie is het niet de bedoeling naam te maken en op het voorplan te komen. Zij willen geenszins de plaats van de gastheer innemen. Integendeel!

Zij willen verborgen blijven. Zij zijn zich bewust van hun eigen taak: op de achtergrond staan ('achter Hem, bij Zijn voeten' Lc. 7, 38) én Hem daar troosten en de nodige eer brengen.

Echte offerzielen voelen zich op geen enkel moment beter. Want zij beseffen maar al te goed dat zij in de ogen van de mensen niets zijn en niets betekenen. Zoals de boetvaardige zondares, die weent over haar eigen zonden, zien en betreuren echte offerzielen bovendien hun eigen zondigheid van in het verleden tot op de dag van vandaag, zodat mensen als Simon de Farizeeër met misprijzen voor de offerzielen én de Heer Jezus nog altijd kunnen zeggen: 'Als dit een profeet was, zou Hij weten wie en wat voor een vrouw het is die Hem aanraakt; het is immers een zondares' (Lc. 7, 39).

Echte offerzielen hebben iets van de moed van de martelaren. Zij zijn bereid om veel negatieve kritiek te trotseren om altijd opnieuw te kiezen voor de Heer Jezus en Hem de eerste plaats te geven. Daarom zegt de Heer:

'Ik zoek ... martelaren,
die in stilte, in gebed, vasten en boete zich geven,
afstand doen van wat deze wereld hen biedt,
de vernederingen ondergaan
omwille dat ze Mij onvoorwaardelijk navolgen,
martelaren van deze tijd, die niet opgeven, die durven doorzetten.
Dit is wat Ik nodig heb!' (26/01/2004).

2.3 Zoals elk Evangelie nodigt dit Evangelie allen die dit lezen of horen uit, om hun plaats te bepalen tegenover de Heer Jezus.

Staan wij aan de kant van Simon de Farizeeër of aan de kant van de boetvaardige zondares?

2.3.1 Ook het lezen of horen van deze boodschappen nodigt ons uit, om onze plaats te bepalen tegenover de Heer Jezus.

Staan wij aan de kant van Simon de Farizeeër én de grote groep van mensen die zich gelovig noemen, maar de Heer Jezus niet de eer geven die Hem toekomt? Of staan wij aan de kant van de boetvaardige zondares én de kleine groep waarvan de Heer zegt: 'die een diep innerlijk geloof beleven ... maar worden zo

vaak teleurgesteld. En ondanks dit alles blijven zij volharden in gebed en offer' ... (17/04/2004).

2.3.2 Het is goed dat wij bewust worden dat wij altijd een keuze maken!

Zelfs als wij alleen maar negatief denken over bepaalde personen en groepen, over deze boodschappen of gewoon meelopen met hen die de Eucharistische Heer alle eer ontnemen, dan staan wij reeds aan de kant van Simon de Farizeeër. Want wij kunnen zoals Simon de Farizeeër met de Heer Jezus aan dezelfde tafel zitten én toch met ons hart ver van Hem zijn. Zo blijft het verwijt van de profeet Jesaja dat door de Heer Jezus wordt overgenomen nog altijd van kracht. 'Hoe juist heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd, toen hij zei: "Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij. Zij eren Mij, maar zonder zin, en mensenwet is wat zij leren"' (Mt. 15, 7-9).

Slechts door het steeds meer beleven van deze boodschappen én indien het mogelijk is zich te engageren als offerziel, gaan wij aan de kant staan van de boetvaardige zondares.

En aan de kant van de boetvaardige zondares gaan staan betekent dat wij altijd opnieuw onze eigen zondigheid erkennen en belijden én dat wij altijd opnieuw ook tijd maken om de Zoon van God de nodige eer te geven en Hem te troosten. Want in de mate wij verbonden leven met God, ervaren wij Zijn Heiligheid, streven wij naar heiligheid én worden wij geconfronteerd met onze eigen zondigheid.

2.3.3 Het lezen of horen van deze boodschappen - zoals ook van het Evangelie - dwingt ons dan ook tot een keuze.

Ofwel geloven wij in de echtheid van deze boodschappen en dan gaan wij ernaar leven.

En als wij ernaar leven, dan is dit te zien aan onze levenswijze.

Dan keren wij ons meer naar God én hebben wij steeds meer eerbied en liefde voor de Eucharistische Heer.

Ofwel geloven wij niet in de echtheid van deze boodschappen en dan leven wij verder alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Een leven van uiterlijkheid en oppervlakkigheid!

Dan praten wij misschien wel veel over geloof, maar groeien wij niet naar een intensere, innerlijke verbondenheid met de Heer.

Terecht zegt de Heer Jezus:

'Ofwel verwerpt men Mijn boodschappen én keert men Mij de rug toe.

Ofwel erkent men Mijn boodschappen én leeft men ernaar' (05/06/2004).

3 Als u zich aangesproken weet door deze boodschappen, wil u nog even nadenken om u te engageren tegenover de Heer als offerziel.

Het minimum dat wij kunnen doen is wekelijks een bepaalde tijd doorbrengen bij de Eucharistische Heer, verborgen aanwezig in het tabernakel.
(Zie Boodschap van 17/06/2005)

De Heer en Zijn Moeder hebben ons nodig.
Zij wachten op ons engagement.

Waarop wachten wij?

Zijn wij al klein genoeg om de Heer te volgen?
Zijn wij al nederig genoeg om Hem te helpen bij Zijn Werk?
Zijn wij al klein en nederig genoeg
om zoals de boetvaardige zondares te kiezen voor de Heer
én Zijn Eucharistisch Hart te troosten in al Zijn eenzaamheid, in al Zijn
lijden?

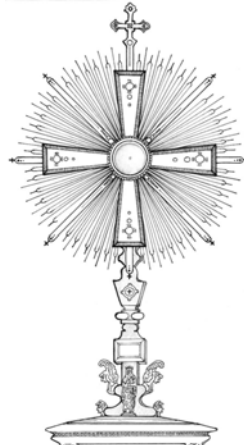
Zijn wij al klein en nederig genoeg
om zo mee te werken aan de triomf van het Eucharistisch Hart?

Zijn wij al klein en nederig genoeg
om te beseffen dat wij als kinderen van Maria
daardoor ook meewerken aan de triomf van Haar Onbevlekt Hart?

Laten wij dan aan de Heer onze belofte bekend maken.

JMJP

MIJN ENGAGEMENT

**'Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin'**

Heer Jezus,

Ik wil mij engageren
om U met steeds vuriger liefde te beminnen,
eerherstel te brengen voor al het leed dat U wordt aangedaan,
te bidden voor de bekering en de heiliging van de priesters.
Daarom wil ik elke week ...
bij U doorbrengen in de kerk.

Als dit om een reden, die nu niet te voorzien is, onmogelijk is, zal ik dit op een
ander moment doen.

Als zelfs dat niet mogelijk is, zal ik de beloofde tijd minstens in gedachten met
U verbonden doorbrengen.

Daarbij reken ik op Uw hulp en op die van Uw Heilige Moeder.

Handtekening:

Datum: